

Dosarul nr.2ra-1383/20

Prima instanță - Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud. : V. Șchiopu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎN C H E I E R E

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Caprian Mariana, reprezentată de avocatul Călugăreanu Vladilen,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de e Caprian Mariana împotriva lui Eșanu Mariana privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020 prin care s-a respins apelul declarat de Caprian Mariana, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni Chișinău, sediul Central din 31 octombrie 2019

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2019, Caprian Mariana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Eșanu Mariana privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 iunie 2019, Mariana Eșanu a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin.(2) Cod contravențional.

Prin ordonanța Procuraturii Ungheni din 27 noiembrie 2018 cu privire la încetarea urmăririi penale în privința lui Eșanu Boris, s-a constatat că minorul XXX a cauzat o plagă tăiată în regiunea degetelor 3-4 a mâinii drepte cu lezarea nervilor și tendoanelor minorului XXX.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 174 din 23 noiembrie 2017 s-a constatat că minorului XXX, i-au fost cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Astfel, la 10 iulie 2019, a remis o reclamație, Mariane Eșanu prin care a solicitat recuperarea prejudiciului material în mărime de 4111,25 lei și prejudiciul moral în mărime de 20000 lei, însă pârâta nu a dat curs reclamației.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Eșanu Mariana a sumei de 4111,25 lei cu titlu de prejudiciu material și 20000 lei cu titlu de prejudiciul moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 31 octombrie 2019, corectată prin încheierea din 01 noiembrie 2019, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată

înaintată de Caprian Mariana împotriva lui Eșanu Mariana privind încasarea prejudiciului material și moral.

S-a încasat de la Eșanu Mariana în beneficiul Marianei Caprian prejudiciul material cauzat prin vătămarea integrității corporale a fiului XXX, în mărime de 181,06 lei, prejudiciul moral în mărime de 2000 lei și cheltuieli de asistență juridică suportate în prezentul proces, în mărime de 2000 lei, în rest pretențiile s-au respins, ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 26 noiembrie 2019, Caprian Mariana a declarat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea pretențiilor integral.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, prin acțiunile sale Eșanu Boris a atentat la integritatea fizică a minorului XXX, astfel reprezentantul legal al ultimului este în drept să pretindă o compensație bănească prin repararea prejudiciului cauzat.

Din materialele dosarului instanța a conchis că, doar suma de 181,06 lei, reprezintă cheltuieli suportate pentru procurarea medicamentelor, fapt confirmat prin bonul fiscal NR. 0151 din 27.09.2017. În rest cheltuielile fiind nedovedite.

Cu referire la cheltuielile de transport invocate, instanța a reținut că, bonurile de plată care au fost anexate la materialele cauzei civile nu pot fi luate ca bază pentru încasarea integrală a sumei solicitate, din motiv că, reclamanta nu a demonstrat legătura causală între acțiunea ilicită comisă și suportarea acestor cheltuieli.

Referitor la cerința privind încasarea prejudiciului moral, instanța a conchis că, în urma acțiunilor ilegale ale lui Eșanu Boris, partea vătămată XXX a primit leziuni corporale, fapt ce a urmat cu dureri fizice, senzații negative, iar dreptul de a solicita încasarea prejudiciului moral în echivalent bănesc este cert stabilit prin lege.

Astfel, instanța a considerat echitabilă și rezonabilă suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

La aprecierea cuantumului prejudiciului moral instanța a ținut cont de circumstanțele în care s-a produs fapta, și anume conflictul existent anterior între minorii XXX și XXX, comportamentul ambelor părți, forma de vinovăție cu care a acționat XXX, care s-a stabilit a fi din imprudență, gravitatea durerilor fizice primite de către partea vătămată, care sunt de categorie medie și intensitatea senzațiilor negative suportate, care s-au dovedit a fi de o durată îndelungată.

Suma de 2000 de lei fiind o recompensă echitabilă, ce aduce satisfacție proporțională suferințelor și trăirilor psihice suportate de către XXX, urmare a acțiunilor ilegale ale lui XXX.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, a fost respins apelul declarat de Caprian Mariana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 31 octombrie 2019.

La 17 august 2020, Caprian Mariana, reprezentată de avocatul Călugăreanu Vladilen a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri noi privind admiterea integrală a pretențiilor.

În motivare a invocat că, constatarea instanței de apel precum că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat

apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, este eronată.

Examinat cauza instanța s-a expus critic asupra circumstanțelor de fapt.

Neîntemeiat au respins cheltuielile de alimentație și de transport întrucât aceste derivă direct și au o legătură cauzală directă cu tratamentul minorului, legislația nu stabilește cu lux de amănunte care alimente fac parte din alimentație suplimentară ci doar stabilește care alimente pot fi catalogate drept alimente de protecție.

La fel este neîntemeiată a respins încasarea cheltuielilor de transport, deoarece a anexat bonurile eliberate de la stațiile peco, care denotă despre cheltuieli proporționale raportând distanța Ungheni-Chișinău cu cantitatea combustibililor procurați, pentru a se deplasa la Curtea de Apel Chișinău în legătură cu contestația asupra procesului-verbal cu privire la contravenție art.63 alin(2) Cod contravențional.

În opinia recurentului sunt eronate concluziile instanței de apel cu referire la aplicabilitatea art. 123,254 din Codul de procedură civilă.

Corect au ajuns la concluzia admiterii pretenției acțiunii cu privire la repararea prejudiciului moral, însă incorect au determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat ca urmare a acțiunilor ilicite ale intimatului-pârâtului Mariana Eșanu, fără a da o evaluare adecvată, în principal criteriilor referitoare la consecințele suferite pe plan psihic de către XXX, generate de retrăiri, de gravitatea și caracterul acestora, precum și de sentimentul de afectare a personalității sale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 17 iunie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 17 august 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 4 septembrie 2020, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 10 septembrie 2020, potrivit avizului de recepție (f. d. 128).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea

recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Caprian Mariana, reprezentată de avocatul Călugăreanu Vladilen, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare,

este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Caprian Mariana, reprezentată de avocatul Călugăreanu Vladilen.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru